

Iz božičnih običajev

Božič je nedvomno najljubeznivejši katoliški praznik, zato je razumljivo, da razen globokega lastnega pomena dajejo ono prelestno toplino, ki seže človeka materializma teh običajev ne zamori, in prav bi bilo, da jih

Že nekaj dni pred božičem naberejo otroci v gozdu za jaslice potrebnega primerne in lepega mahu.

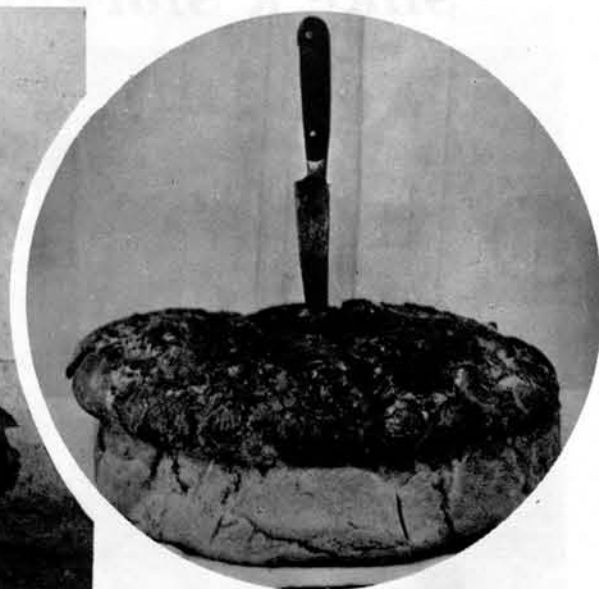
Dne 24. decembra so pa otroci zaposleni ves popoldan s pripravljanjem jaslíc: če je v hiši študent, tedaj se to seveda godi pod njegovim vrhovnim vodstvom, kjer so pa otroci še premajhni, pa navadno pod očetovim.

Pri jaslícah je zaposlena kajpada vsa mladina, kar je materam, ki imajo ta dan polne roke dela, jako všeč.

ostali odgovarjajo molitvi. Nepokajen ne sme ostati noben prostor v hiši, tudi v gospodarskih poslopjih ne.

Ko se zmrči, pa odide vsa družina pod očetovim vodstvom kadit: oče nese žerjavico in moli naprej, eden otrok potresa nanjo kadilo, drugi otrok škropi z blagoslovljeno vodo.

Poprtnik, ki ga spečejo za božične praznike in ki leži „v hiši“ — družinski sobi — na mizi od svetega večera do svetih Treh kraljev; na ta dan ga pa razrežejo in pojedjo. Poprtnik je po vrhu tudi okrašen z različnimi figurami iz testa. Še nedavno je bil poprtnik zelo v navadi, dandanes pa ga le malokje še pečejo.

slovenskega ljudstva

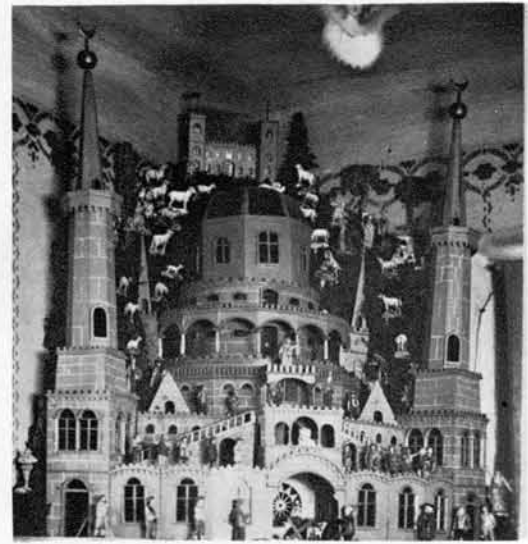
je z njim zvezanih mnogo prastarih in prelepih navad in običajev, ki mu veku tako globoko v dušo. Zeleti moramo, da bi strupeni dihi modernega materializma tudi po onih mestnih hišah, kjer že ugašajo.

K polnočnici gre navadno vse, staro in mlado, le kaka betežna starka ostane doma za varhinjo. Ker vodijo iz oddaljenejših krajev, posebno s hribov, dostikrat težavna in temna pota, si razsvetljujejo ponajpogostejše z bakljami.

Jaslice so nameščene navadno v kotu nad hišno mizo in ostanejo do svečnice ter imajo vedno pisan papirnat prt.

Iznajdljivejši in spretnější Slovenec se pa ne zadovolji vedno z običajnimi papirnatinimi jaslícami, temveč se loti pogosto sam tudi izdelovanja več ali manj umetno sestavljenih lesenih jaslíc, ki jih tu in tam opremi celo z različnimi mehanizmi, kar celoto še bolj poživlji. — Desna slika nam kaže jaslice, ki jih je v obliki gradu izdelal leta 1910. črnuški krojač P. Lampič, leva slika pa kaže jaslice iz Krobe.

Skupina pastircev z Lampičevih jaslíc, ki jih predstavlja srednja desna slika.

Tudi v naših cerkvah postavljajo poudarjajo jaslice, saj si Slovenec sploh ne more misliti božiča brez njih! Ponekod imajo posebno lepe. Naša slika nam kaže take jaslice — delo mariborskega kiparja Sojca — za cerkev v Črenšovcih.